

ρα τοῦ Βέργα, 'Άφρισμένο Κύδα' καὶ Νάβαρχος τῆς Βαρελλας· — ἡ Γιουκέα Καρδία μὲ τὸν Παραπένθεον, Χλόης τὸν Κηφισοῦν καὶ 'Αγγυρολογιώτατον· — ὁ 'Αρδρέας Δ Σκεφρης μὲ τὸν 'Αγρέαν Ν. Νικολοπούλον καὶ Νέον 'Ηρακλέα· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Μολόρδον, Θαύρ 'Αθηνᾶν καὶ 'Ιατρὸς τῶν Συρδομητῶν· — ὁ Μακρολέλεκας μὲ τὸ Μέλι τὸν Τριπόδην, 'Ιατρὸς τῶν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Βουρού καὶ 'Ολπιτ τὸν Γριπέα.

Απὸ ἔνα γλυκὺ φιλάκιο στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: 'Ιόριος Πέλαργος (έλικης δὲ μετὰ ἔνα μῆνα δὲ δημοσιεύεται) Νησον τὸν Φαιάκων, Χιακόν 'Ορλερτα (πῶς ἐπήγαν αἱ ἑταῖραις;) 'Αντρί Ματέλλο (έγναν ἡ ἀνικατάστασις;) 'Ελληγοπούλαρ [Ε] διὰ τὸ ποιητικόν σου;) Σηρός Πιττακέν, δόπος δὲ μόνον μισθῷ ὥρων, ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὥμερας εἰμπορεῖ νῦν θυσίας χάριν τοῦ ἑράνου· ἀ; κάμη λοιπὸν περισσότερον ἀντιγραφα τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θεοῦ λαζαρί 'Κυκλαδίτην [Ε] δέποιο; Φηρίζει τὴν αὐξῆσιν ακαὶ μὲ τὸ δύο τοῦ χέριαν τὸ κορψὸν καὶ καθαρογραμμένην ἐπιστολήσιν!) Ναυτοπαιδα ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς φωτιφίας;) Θεαρέντην [5 Ε] διὰ τὴν ἔποχον ἐπιστολῆς περὶ τοῦ ἑράνου καὶ τὰς δῆν ἀρχαίναντας ἐνέργειας· δύο θευδώνυμα, δὲν δὲν ἐπιτέρπεται) Μερεδέντειο Μπουκετάκης (μὲ δύο μου τὰς ευχάς;) 'Αρχαλαρ Σπάρτην (αἱ ἀπαγγήσεις δὲν εἰναι κακοποιητικά να εἶναι διαφορετικαὶ εἰς κάθε σου τετράδιον· λόγως ἡμιπορεῖς νὰ στέλλῃς δύο καὶ περισσότερους φυλλαδίους μαζὶ, ἀρκεῖ νὰ μὴ παρῆλην ἡ προθεσμία τοῦ παλαιστέρου;) Καράλ (άμα νομίζεις δρόμην μίλων σου λύσιν, πρίκει νὰ την σημειώνῃς, ἀδιάροφον δὲν εῖσαι βεβαιοτάτη διὰ δημοφανῆ ἐντελῶς; μὲ τὴν ζημοσιευθησούμενην ἔχω δώμας εἰς τὴν ἑξῆλγην θάσου μετρήσιον τῶν τὰς δῆστας· ἡ λύσις αἱ πάπορια ναύτου νῦν· δὲν εἰμπορεῖ νὰ θεωρῇσῃ δρόμον· μολονότι φηνεσται κάτιας λογική, — διότε υπάρχει ἡ νωτιστικὴ παροιμία «ἀπορία ψάλτου βῆσσα».) Δημ. Κ. Φελέρην (ὑπέρχει ἀπλούστερος τρόπος, διὰ τοῦ δηστού οἱ θέλοντες ἀνταλάσσουν τὰ δύνητά των: οἱ διὰ τὴν μεταξὺ διαρρόων ἀλληλογραφίας, τὴν δηστὸν πρὸ πολλοῦ ἔχω ἐχριστεῖ· ὅμοιογῶ δώμας δὲν ἔθαμαστα τὴν ἀκρίβειαν τοῦ σχεδίου σου;) Λόρ. Κολοκύθην Πάτερων ([ΕΕ] διὰ τὴν φαιδροτάτην ἐπιστολὴν) Τριφύλλη, (εὐχαριστούμενος πρόσδοτος εἰς δύλα;) Δεσποτικίδα Σατωριάδου (τὰ εστείλα κακέν;) Κήρυξ τῆς Βερενίκης, 'Ασπροποταμίτην (εἰς τὴν ἔρωτησιν σου ἀπεκτινεῖς ναί;) Χιωτοπούλαρ (πολὺ μὲ εὐχαριστησεῖς δὲν ἐπιστολὴν σου· ἡ Κική σὲ ὑπερευχαριστεῖ διὰ τὰ γραμματοσήματα τὸ λεύκωμά σου εἰμπορεῖς βεβαίως νάποτεληται· ἀπὸ δύο θέλης τετράδια, δέκα δώμας περισσότερα ἀπὸ πενήντα δύοτα δάσκαλα πάχος δυσταγάλογον πρὸς τὸ σχῆμα· φίληστε μου τὴν ἀδελφήν σου;) Διάκονον Ἡλίου (τορά τὸ χεράκι ἔγινε καλά διαδίδουν·;) Κ. Τζαραβάραρ (τὴν ποικιλίαν δὲν δέστησεν Λευκωμάτος Μ. Μυστικῶν δέν κάρμουν αἱ ἐφωτήσεις, αἱ δόποιαι εἴναι εἰς δύο τὸ τετράδια δύοις, αἱ δόποιαι αἱ ἀπαγγήσεις, αἱ δόποιαι βέβαια θὰ διαρέσουν· εἰς τὴν Στήλην Τιμῆς εἴσαι ἀρκετά υψηλά, μολονότι συνέδη ἡ ἀγοροπορία, διὰ τὴν δηστού δὲν εὐδίνεσαι;) 'Ερυθρὰς Καμέλιαρ ([Ε] ἐμπρὸς λοιπὸν ἡ τύχη εἴναι καρές;) Γεώρ-

γιος Ε. Χιλιαδάκηρη, 'Αμφιλόχηρ (άς κάμιωμεν ἡρεῖς τὸ χρέος μας, καὶ οἱ ἄλλοι ἀς κάμιουν δὲ, τι θέλουν;) Κίχληρ (συγχράτης 'Ασκησικούς μας ἀνάμνησιστεύονται· ὑπὸ ἄλλων φύλλων· ὅλλα τι νὰ κάνωμε;) Ζουρλομαγδάρ (ἔστειλα;) Μ. Παρασκάερη (εἰπὲ σὲ παρακλήσι, εἰς τὸν φύλλον μου Βιδότουν δοῦτο τοῦ ἔστειλα ἐκ νέου εἰς τὸν Πρόσχαν·;) Κουτερέν (δεκταῖ;) Παπαρέχρην (οὐδέποτε καλαθένο, πάντας λέγω τὴν αἵγειαν·) Ηγητὴ διάβαστος τοῦ Πατέρα τοῦ Τριπόδην, Ιατρὸς τῶν Συνδρομητῶν· — τὸ Σκαριδάκι καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· — ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μὲ τὸν Αστέρα τὸν Βέργα, Λουλούδη τὸν Συνδρομητῶν καὶ Βασιλέα τοῦ Κατέργου· — τὸ Σκαριδάκι μὲ τὸν Ναυτοπαιδα, Ερυθρὰς Θάλασσαν καὶ 'Εξοχώτατος Γάτον· — ἡ 'Αρδράνα Ν. Βλαστοπούλου μὲ τὸν Φαριμάνολον, 'Ηρα τῆς Σύρου καὶ Πρωΐδα Ανδρούσχην· — τὸ Ταρταρίστος τὸν Ταρασκώνη μὲ Μιλαρ Τρελόδαλ, Κάρμεν Σύλβα καὶ Κοραλλαρ Μακρῆ· — ὁ Ναυτόπατος μὲ τὴν Αγγυραλαρ Αθηνᾶν, Παρανδρ καὶ Νίκην τοῦ Παιωνίου· —

σω, θά τον φάγω!.. Δεν υποφέρεται!..
Ο Ρογήρος έσηκώθη.

— Σταθήτε, είπε, καὶ μου ήθλε μιὰ
ιδέα.

— Αρμένισε, μοῦτσο! εἶπεν ὁ Πα-
παφίγκος.

— Οταν ένα πλοιό χάσῃ κάθε έλ-
πίδα, έξηκολούθησεν ὁ μικρὸς αὐλητὴς τῶν Ηεζαναυτῶν, ὅταν ὁ ἔχθρος τὸ περικυ-
κλώσῃ ἐπὸ δλα τὰ μέρη καὶ πλησίαῃ νά το συλλάβῃ, τί κάμει. Βάζει φωτιά
ἧτο μπαροῦτι καὶ τινάζεται ἔστον ἀέρα!

— "Οχι, παιζουμει εἶπεν ὁ Παπαφίγ-
κος, σείων τὴν κεφαλήν.

— Λοιπὸν κ' ἔμετς ἔχουμε τρία βα-
ρέλια μπαροῦτι ἀς ἀνατινάζουμε τὸ ὑ-
πόγειο.

— Μπράβο! ἀνέκραξεν ὁ Πασίχα-
ρος ὁ μικρὸς ἔχει δίκηο.

— Ναι, ἀπεκρίθη ὁ μαρκήσιος· ἵσως
εἰνέ καὶ αὐτὸν ἔνα μέσον... ἀλλὰ πρέ-
πει νὰ ιδούμε πῶς θὰ τὸ ἔκτελέσωμεν
χωρὶς κίνδυνον.

— Τι μας μέλει! ὑπέλαθεν ὁ χω-
ροφύλαξ· καλλίτερα νὰ πάμε καὶ μέτες
μαζὶ μὲ τοὺς Ισπανούς, παρὰ νὰ μείνω-
με ἐδῶ μέσα, νὰ πεθάνωμε τῆς πείνας.

— Καλὰ λέει! ἐπεδοκίμασεν ὁ Πα-
παφίγκος.

— Νομίζω, εἶπεν ὁ Ρογήρος, ἐτι-
μποροῦμε νάφησωμε τὰ βαρέλια ἓτην
εἰσόδο, καὶ νὰ τους βάλωμε φωτιά ἀμα-
θα εἴμεθα πειὰ ἕτην ἄλλη ἄκρη τοῦ
ὑπογείου.

— Ναι... ἵσως... ἀπεκρίθη ὁ Λου-
δοβίκος Νοσρμών· ἡ ιδέα σου εἶνε καλὴ
χατ' ἄρχην, ἀλλὰ πρέπει νὰ σκεφθῇ κα-
νεὶς μιὰ στιγμὴ πῶς θὰ κατορθωθῇ.

— "Ἄχ, ἐστέναξεν ὁ Παπαφίγκος,
ἄν εἴχαμε ἐδῶ τὸ Λαδουρέκο, θά μας
ἔφωτίζει!"

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, εἶπε με-
διῶν ὁ μαρκήσιος· Οκασδήποτε, εἴμπο-
ροῦμε νὰ κυλίσουμε ἔως ἐδῶ τὰ βαρέλια,
καὶ νὰ κάμουμε φυτίλια μαχρύ, δεκα-
πέντε μέτρα τούλαχστον.

— Έμπρός! ὅλοι μαζὶ! ἀνέκραξεν
ὁ Παπαφίγκος.

— Αὐτὸν μοῦ θυμίζει τὴν κυρούλα
μου τὴν μακαρίτισσα, ποῦ ἔγνεθε τὸ
μαλλί, εἴτεν ὁ Πασίχαρος γελῶν· ἀστεία
θουλεια γιὰ ἔνα λογγοφόρο χωροφύλακα!
"Οσο γιὰ τοὺς ἀπέξω, τί νὰ σας πῶ,
παιδιά μου, δὲν ἥθελα νὰ είμαι οὔτε
ψύλλος ἓτον κορφο τους!"

— Αμέσως δλοι οἱ ἀνδρες ἥρχισαν τὴν
ἔργασιαν μὲ ζήλον.

— Εν τῷ μεταξὺ ὁ μαρκήσιος ἔκυτταζε
τὰ βαρέλια καὶ ἐσυλλογίζετο.

— Ή ἀπόπειρα, τὴν ὄποιαν θὰ ἔκαμνον,
ἐν ἐλλείψει ἄλλου μέσου σωτηρίας, ἥτο
βεβαίως ἀπεγνωσμένη. Προσκαλοῦντες
τὴν φοεράν ἔκρηξιν καὶ ἀνατινάζοντες
εἰς τὸν ἄέρα τὸ σηνάτιον, δὲν διέτρεχον
τὸν κίνδυνον νὰ ταφοῦν ζωντανοὶ ὑπὸ τοὺς

συντρίμματα; Καὶ τοῦτο δὲν ἦτο αὐτοκτο-
νία; Ο Λουδοβίκος Νοσρμών ἔκκατε τὰ
τοιχώματα μετὰ μεγίστης προσοχῆς.
Πλαντοῦ, ὅπου τὸν ἔκτυπησεν, ὁ βράχος
ὅπερ δέδην ἦχον υπόκωφον, καὶ ὁ μαρχή-
ριος καθηγυχάσας κάπως, ἥρχισε νὰ ὑπο-
λογικὴ πῶς ἐπρεπε νὰ παρακενάσουν
τὰ πράγματα, ὡς τὰς ἡ ἔκρηξις νάπεδη
θυναῖηφόρος μόνον διὰ τοὺς πολιορκητάς.

Τὰ φυτίλια ἥσαν ἥδη ἔτοιμα, κατα-
σκευασθέντα ἀπὸ τὸ στυπίον, τὸ ὄποιον
ὑπῆρχεν διάδρομον καὶ κατέφυγον εἰς τὰ
ἔνδοτερα τοῦ δευτέρου σπηλαίου.

Κατὰ τὰ ἀποφασισθέντα, οἱ χωροφύ-
λακες καὶ ὁ Ρογήρος διῆλθον τὸν ὑπό-
γειον διάδρομον καὶ κατέφυγον εἰς τὰ
ἔνδοτερα τοῦ δευτέρου σπηλαίου.

Μόνον ὁ μαρκήσιος, ὁ Παπαφίγκος
καὶ ὁ Πασίχαρος ἔμειναν εἰς τὸ πρῶτον,
διὰ νὰ ἔκτελέσουν τὸ ἔγχειρημα.

Αἱ θυλλίδες ἐκελύρθησαν μὲ πυρί-
τιδη καὶ ἐπειθωρήθησαν ἐκ νέου μὲ πά-
σαν προσοχήν.

— Εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ! εἶπεν ὁ
μαρκήσιος. Ἄνοιξετε τὴν τρύπα!

Ο λίθος περιεστράφη ἀθορύβως, ὑπὸ¹
τὴν ισχυρὰν ὥθησιν τοῦ Πασίχαρου.

Αμέσως οἱ τρεῖς ἀνδρες ἤναψαν τὰς
ἄκρας τῶν τριῶν θυλλίδων καὶ κατέ-
φυγον τρέχοντες εἰς τὸ ἄλλο σπήλαιον.

«Πήγανε! εἰσι ἐλεύθερος! δὲν θέ-
λω νὰ εἴμαι δευτερόλεπτα οἱ φυλακι-
σμένοι ἔκρατησαν τὴν ἀναπονή των,
περιμένοντες ἀγωνιαδῆς...»

Ἐπὶ τέλους!

Οἱ θόλοι τοῦ ὑπογείου ἀντήχησαν, ἐ-
δονήθησαν ἀπὸ τὴν φοεράν βροντὴν τῆς
ἔκρηξεως. Τεμάχια βράχου, ἀποσπα-
σθέντα κατέπεσαν, ἀλλ' εὐτυχῶς χωρὶς
νὰ πληγώσουν κανένα. Πρὸς στιγμὴν οἱ
φυλακισμένοι ἔμειναν ἀκίνητοι. Κατέ-
πιν φωνησαν εἰς τὸν ὑπόγειον διάδρομον.
Εἰς πολλὰ μέρη ἦτο φραγμένος ἀπὸ τὰ
συντρίμματα καὶ ἐπρεπε νάνοίγουν διόδον
μετὰ κόπου. Οπωςδήποτε ἔφθασαν εἰς τὸ
πρῶτον σπήλαιον, ἔτρεξαν εἰς τὴν εἰ-
σοδον καὶ ἔξωρησαν εἰς τὴν δύσην.

Φρικόδες θέαμα τοὺς ἀνέμενε. Τὸ
ἀποτέλεσμα τῆς ἔκρηξεως ὑπερέβαλε
τὰς προσδοκίες των. Τὸ ἐδρφός ἦτο ἐ-
στρωμένον μὲ λείψινα ἀνθρώπων
τοποθετηθέν τὰ βαρέλια.

— Θεέ μου, εἶπεν ὁ Ρογήρος, ἐπι-
τρέψατε μου νὰ βάλω ἔγω φωτιά ἃτα
φυτίλια.

— "Οχι, παιδί μου, αὐτὸν εἶνε δική
μου δουλειά.

— Άλλὰ πρέπει νὰ ιδούμε ποῦ εἶνε
οἱ ἔχθροι, διότι ἀν εἴνε ἀκόμη εἰς τὰ
πλάγια, ἡ ἔκρηξις δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ
τους βλάψῃ πολύ, καὶ τότε δὲν κάρμο-
μεν τίποτα!

Χωρὶς νάποκριθῇ, ὁ Λουδοβίκος Νο-
σρμών διηθύνθη πρὸς τὴν εἰσόδον, καὶ
μὲ μεγάλην χαρὰν παρετήρησεν, διὰ τοὺς
Ισπανούς, ἀναδυρρήσαντες δλίγον κατ-
δλίγον, εἶχον ἀφίση τὰ πλάγια καὶ ἐπα-
νέλθη πρὸς τὴν εἰσόδον τοῦ ὑπογείου.

Αμέσως τότε οἱ αὐτοσχέδιοι δλοι
μετεφέρθησαν, μὲ μαριάς προφυλάξεις,
ὅσφ. τὸ δυνατὸν πλησίστερα τῆς εἰσό-
δου, ἔχωθησαν κατὰ τὸ ἥμιτον ὑπὸ τοὺς

ὄχυκοιθως, οἱ διόποιοι προεδέθησαν διὰ
σχοινίων, καὶ τέλος, δημιούρησαν ἔκαστου
βαρελίου ἐποκοθετήθησαν ἄλλοι ὄχυκοι-
θως καὶ ἀπετελέσαν τοῖχος ισχυρὸν, προ-
ωρισμένον νὰ διευθύνῃ πρὸς τὰ ἐμπρὸς
ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ἔκρηξεως.

Αἱ προπαρασκευαὶ ἐτελειώσαν πλέον,
καὶ δὲν ἔμενε τῷρα εἰμὴ ἡ ἀνάφλεξις
τῶν θυλλίδων.

(Επεται συνέχεια). ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΝΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

εἶχον Νοσρμών, τὸν Ρογήρον καὶ τὸν
Πασίχαρον² οἱ τρεῖς ἄλλοι χωροφύλακες
έσχηματιζον τὴν ὄπισθιφυλακήν.

— Καὶ ἀδιασκεδάσμει! εἶπεν ὁ
Πασίχαρος εἶνε καιρὸς τώρα νὰ πάμε
νὰ βροῦμε καὶ τοὺς δικούς μας.

(Επεται συνέχεια). ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΝΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

Ο ΚΟΡΑΞ

(ΔΙΓΗΓΜΑ ὑπὸ J. LACASSAGNE)

(Τέλος· τὸ σελ. 315.)

Ἐκκρινεις κινήτιτασκοπα, αὐτοματικά,
πηδῶν ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς πετακύρου εἰς τὸ
ἄλλο, ἀδιάφορος, καὶ τρόπον τινὰ ὡς
ευφύλος. Τὸν ἐπεσκεπτόμην καθ' ἐκάστην
ἥρχετο πρὸς μὲ δύος ἄλλοτε, ἀλλ' ἀ-
νευ χαρᾶς, ἀνευ ἐνθουσιασμοῦ, μὲ ἀσθε-
νεῖς θρηνώδεις κρωγμούς, εἰς διάστασιν
εὐθυγράφησεις... Χιλιάκις ἥλιθος
εἰς τὸ σημεῖον νά τῷ ἀνοίξω τὴν φυλα-
κήν του καὶ νά τῷ εἴπω:

«Πήγανε! εἰσι ἐλεύθερος! δὲν θέ-
λω νὰ εἴμαι δευτερόλεπτα σου!»

Ἀλλὰ διὰ τούτου δὲν θὰ ἐπροκάλουν
νέαν σειρὰν ἄλιων, καταστροφῶν, παρ-
πόνων καὶ ἀποζημιώσεων; "Ηελέτα
μὲς ἀνεκλαλήτου ἀγωνίας." Ω, τι βλέμ-
μα ἥτο ἔκεινο! Κατέβαλε μίαν δυτάτην
προσπάθειαν, μὲ ἐπλησίασεν, ἐμὲ τὸν
διώκτην του, καὶ ἐν τῇ ὑπερτάπῃ ἔκεινη
στιγμῇ, ἐφέργησεν τὸν συγγάρημαν τοῦ
τοπικού, ἀλλ' ἀργαλέα πλήρης φύσεως; Θά τον
έξεινης τοῦ θεραπεύειν τὸν οὐρανόν, τὸν
άνθρωπον τοῦ θεραπεύειν τὸν οὐρανόν,
τὸν οὐρανόν τοῦ θεραπεύειν τὸν οὐρανόν;

Μίαν αὐγὴν τοῦ Μάρτιου ἥλιοβολουστον,
ἐν φοίνιοι ἐτερέτικον ἐπὶ τῶν ἀν-
θιμένων μηλεῶν, τὸν ἀπέθεσαν ἐπὶ τῆς
χιλιαρᾶς ἄμμου τῆς αὐλῆς. Εκάθιδες
εἰς τὸ σημεῖον τοῦ θεραπεύειν τὸν οὐρανόν
προσπάθειαν, μὲ ἐπ

Τὸ βλέμμα τῆς τὸ ἀπλανὲς ὡς παράφορον, εἶχε κάτι τι τὸ βλοσυρόν, ἐμποιοῦν φόβον.

Ο Κάρολος, ὁ Γαρδινέκ καὶ ἑγώ εἰσιγθομέν καὶ ἐτοποθετήθημεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ δασοφύλακος, ὃπου ἀπὸ τὸ δόντο παράθυρα ἡδυνάμεθα νὰ ἐπιθέπωμεν ἔγαλλος τὴν ὁδόν, τὴν ἔξοχήν καὶ τὸ χωρίον, καὶ νὰ πυροβολοῦμεν ἀπὸ διάφορα μέρη ταυτοχρέων.

Μετ' ὅλιγον ἡκούσαμεν τὸ βῆμα τῶν ἐλευθέρων σκοτεινῶν ἔφυσαν πρὸ τοῦ

"Οἱ ἄγνων καθίστατο ὀλονέν σφοδρότερος" (Σελ. 324, στήλ. γ').

ἐδοφράγματος καὶ οἱ ἡμίσεις ἐξ αὐτῶν τὸ κατέλαθον, ὅμοι μὲ τεσδαράκοντα περίπου ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. "Ἄλλοι διεσπάρησαν εἰς τὰς οἰκίας. Πέντε ἥλιθον μαζὶ μὲ ἡμῖς. Μέρικοι ἔκριθσαν ἐνεδρεύοντες εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδόν δάσος. Τότε τὸ τύμπανον ἐπαυσεν γὰρ κροτῆ ὁ κώδων ἔσιγησεν. "Ἀκριτὴ ἐπεκράτησε μετ' ἔναγωνιον προσδοκίας.

Μία ὥρα ἐσήμανεν εἰς τὸ ὠρολόγιον τὸ ψῦχος ὅτι δριμός. Οἱ κοκκινωτὸς ἥλιος ἐλαμπεῖν εἰς διαινῆγη οὐρανόν. "Ἐνδιμίζει κανεὶς οἴτι τὸ χωρίον ὅλον ἐκοιμάτο ἐν πλήρεις ἡμέρᾳ ἀλλὰ διὰ τῶν ἡμικλείστων παραθύρων ἐφαίνονται ἀγρυπνοῦντες οἱ σωλῆνες τῶν δόπλων.

Ἐκυττάζομεν προσεκτικῶς τὴν ὁδόν, Αἴρηνται μάζα τις αμαυρὰ ἐνεφανίσθη ἐν

τῷ μέσῳ νέφους κονιορτοῦ. "Ἡτο εἰς οὐλαμδὸς πεζῶν προρυλακή βεβείως τοῦ ἐπερχομένου ἐχθροῦ.

Μεταξὺ τῶν μαχητῶν ὑπόκωφος φίθυρος ἐκυκλοφόρησε:

— Νά τους! νά τους! προσοχή!

Ἐπλησίασαν τάχιστα, ἐλαυνόμενοι ἀπὸ ὄργην καὶ ἀπὸ τὴν ὄρεξιν αὐτηρᾶς ἐκδικήσεως. Πυροβολισμὸν ἀντήχησαν ἀπὸ τοῦ ὄδοφράγματος καὶ ἀπὸ τὰ πλάγια τῆς ὁδοῦ. Οἱ Γερμανοὶ ἐσταμάτησαν διὰ ν ἀπαντήσωσιν. Τότε μετὰ ζωηράτης συγκινήσεως ἐστήριξαν καὶ ἑγώ τὸ ὄπλον μου εἰς τὸν ὕδων μου πρὸς σκόπευσιν.

*
— Η συμπλοκὴ διεξήγετο κατ' ἀρχὰς θραδέως· ἡμεῖς ἐπυροβολοῦμεν μὲν ἐναποθέματα τῶν ἡμετέρων εὑρίσκοντο ἐκτὸς μάχης. Εἰς τὸ δωμάτιον, ἐκ τῶν δοκτῶν εὐρισκόμεθα, δύο εἶχον πληγωθῆ καὶ ἀπουρθῆ. Οιμωγαὶ ἡκούντο κάτω χρυσαὶ γυναικῶν καὶ παιδίων προήρχοντο ἐκ τῶν γειτονιῶν οἰκιῶν.

Ο μικρὸς ἐκεῖνος καὶ καθηριώτατος θυλαμὸς μοῦ ἐφάνη ἀπαισιώτερος ἐν τῇ φρικώδῃ ἀταξίᾳ τῆς μάχης, μὲ τὰ τρυπημένα ἐκ τῶν σφαιρῶν ἐπιπλά του, παρὰ τὰ πεδία τῆς μάχης, τὰ ὄποια εἶχον διατρέψεη.

Αἴρηνται, ἐνῷ ἐγέμιζα τὸ ὄπλον μου, εἶδα πρὸς τάριστερά μου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς μικροῦ γηλόφου δεσπόζοντος τοῦ χωρίου, ἵππους σύροντας δύο τηλεόβλαχα. Τὸ σχῆμά των διεγράφετο εὐχινῶς, μεγαλυνόμενον εἰς τὸν ἔριζοντα. Τὰ ἐδεξιά εἰς τὸν Κάρολον, δοτὶς ἀμέσως ἀνέκραξεν:

— Οἱ ἄνδρει! φέρουν πυροβολικόν!

— "Ἐπρεπε νά το περιμένωμεν, εἶπεν ὁ Γαρδινέκ· ἄχ! ἀν εἶχα μαζί μου μερικούς ἀπὸ τοὺς συντρόφους μου, σᾶς διατρέψεις διὰ οἱ Πρώσσοι δὲν θὰ ἐπρόφθαναν γὰρ στήσουν ἐκεῖ ἐπάνω τὸ πυροβολικόν των.

Οἱ ἔχθροι, ἀρσὺ ἐσταμάτησαν ἐκεῖ, ἐστρεψαν δύο πεδινὰ πυροβόλα κατὰ τοῦ χωρίου καὶ πάραυτα ἥρχισεν ὁ κανονίσθολισμός, ἡχηρῶς ἀνταποδίδουντος ὑπὸ τῆς κοιλάδος, ὡς κρότος βροντῆς.

Η πρώτη δύσις μάς ἀφήρησε μέρος τῆς στέγης καὶ διέρρηξε τὴν δροφὴν χωρίς νά ἔκραγῃ.

— Θύρρος, φίλοι μου! ἐφώναξεν ὁ Γαρδινέκ.

Ο Κάρολος μ' ἐνεβάρρυνεν, ἐπαναλαμβάνων ἀκαταπαύστως τὰς λέξεις:

— Νά πωλήσωμεν ἀκριβά τὴν ζωήν μας, κύριε Φερνάνδε!

— Αλλ' ή βολὴ ἐν τούτοις εἶχε ριθῆ καὶ ὁ ἀνθρώπος, ὃν ἐσκόπευα, περιστραφεῖς περὶ αὐτὸν, κατέπεσεν αγάνκελα.

— Εὖγε, κύριε Φερνάνδε! εἶπεν ὁ Κάρολος· ἔξαιρετα! ἐξακολούθησε!

Κατελήφθη ἐπί τινα δευτερόλεπτα ὑπὸ φρικιάστεως, ἐπὶ τῇ ιδέᾳ διὰ εἶχα φο-

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ ΑΓΓΕΛΑΜΑ

Η Αὔτης Μεγαλειότης, η Βασιλισσα τῶν Ἑλλήνων ΟΛΓΑ, μητρικῶς μεριμνῶσα διὰ τὸ καλὸν τῶν Ἑλλήνοπαίδων καὶ παρέχουσα πρὸς τὴν «Διάπλασιν» νέον καὶ περιφανὲς δεῖγμα τῆς Υψηλῆς Αὔτης εύνοιας, ηδόκησε νά ὑποδειξή τὸ ἔργον, τὸ ὄποιον θάποτελέση τὸν προσεχῆ τόμον τῆς Βιβλιοθήκης μας.

Εἶνε τὸ τρυφερώτατον παιδικὸν μυθιστόρημα τῆς Αγγλίδος συγγραφέως L. T. Meade, τὸ ὄνομαζόμενον: Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ. Η Βασιλισσα-Μήτηρ τὸ ἡγάπησεν δύσον δίλιγα βιβλία, καὶ τὸ ἀγένωνταν ἐπανειλημένως πρὸς τὴν Αὔτοῦ Βασιλικήν Υψηλότητα, τὸν μικρὸν Βασιλόπαιδα Χριστοφόρον. Καὶ ἐν τῇ ἀπέιρῳ Αὔτης φιλοστοργίᾳ, ἐπιθυμήσασα νὰ αισθανθοῦν τὴν ίδιαν ἀπόλαυσιν καὶ νά καρπωθοῦν τὴν ίδιαν ὀφέλειαν ἐκ τοῦ ὥραίου βιβλίου διοικούσιον τοῦ Αὐτῆς τέκνας, ἀγαπᾶ, — εἶπεν: «Αὐτὸν τὸ βιβλίον ἐπερπετε νά το ἐκδώσῃ ή διάπλασις ἐπεθύμουν νά το ἔβλεπα εἰς τὰς κειρας διῶν τῶν Ἑλληνοπαίδων.»

Η καθ' Υψηλήν Επιθυμίαν μετάφρασί τοῦ Αγγλού της Αγαπητῆς έφιλοτεχνήθη μετὰ στοργῆς ὑπὸ τῆς διακεκριμένης διδασκάλου τῆς Α. B. Υψηλότητος, τοῦ Βασιλόπαιδος Χριστοφόρου, Διὸς Τουλίας Σωμάκη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ ἀντιτύπου καὶ ὑπὸ τὰ ὅμιλα τῆς Βασιλίσσης μας· ή δὲ Διάπλασις, μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας ἐκτελοῦσα τὴν Υψηλήν Επιθυμίαν, ἀνέλασε νὰ ἐκθῶσῃ ὡς τάχιστα τὴν μετάφρασιν, καὶ νά θέσῃ αὐτὴν εἰς τὰς χειρας τῶν Ελληνοπαίδων.

Τὰ τῆς ἐκδόσεως, διὰ τὴν ὄποιαν η Βασιλίσσα μας δεικνύει τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον καὶ η ὄποια θὰ γίνη μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας, — καθ' ὃν τρόπον ηδόκησεν ηδόνα νὰ ζηκρίνῃ η Αὔτης Μεγαλειότης, — θὰ κανονίσῃ διαιτέρα Αγγελία, κυκλοφοροῦσα λίαν προσεχῶς.

Σήμερον ηθελήσαμεν ἀπλῶς νὰ μεταδώσωμεν τὸ χαρμόσυνον τοῦτο "Αγγελμα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, διὰ τὸ ὄποιον θὰ αισθανθῶσι βεδαίως τὰς ἀγνάς των καρδίας πλήρεις εὐγνωμοσύνης, κ' ἐκ τοῦ βάθους αὐτῶν θάνατοπέμψουν θερμήν πρὸς τὴν Υψηλήν εὐχήν, νὰ μακρομηρεύῃ ἐν πάσῃ εύτυχίᾳ τὴν σεπτήν καὶ γλυκυτάτην μας Βασιλίσσαν, τὴν Μητέρα τοῦ Εθνους, τὴν τόσω φιλόστοργον πρὸς τοὺς μικρούς Τῆς πιστούς ὑπηκόους!

ἔχορησίμευσεν ως ἀποδόθρον. Εκεῖ ἀπειδάσθησαν διάκονοι, οἵτινες θέστησαν τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

Άλλοι οἵτινες ἀπεφύλασσαν νέους καὶ ἀπροόπτους κινδύνους. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

Άλλοι οἵτινες ἀπεφύλασσαν νέους καὶ ἀπροόπτους κινδύνους. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

Άλλοι οἵτινες ἀπεφύλασσαν νέους καὶ ἀπροόπτους κινδύνους. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

Άλλοι οἵτινες ἀπεφύλασσαν νέους καὶ ἀπροόπτους κινδύνους. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

Άλλοι οἵτινες ἀπεφύλασσαν νέους καὶ ἀπροόπτους κινδύνους. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

Άλλοι οἵτινες ἀπεφύλασσαν νέους καὶ ἀπροόπτους κινδύνους. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

Άλλοι οἵτινες ἀπεφύλασσαν νέους καὶ ἀπροόπτους κινδύνους. Διὰ τοῦτο κυρίως ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των διὰ ξηρᾶς καὶ πρὸς νότον. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταῦτην, ἔξεινησαν.

